

paasvuur

13/04/2009 | Marcel Schmeier M SEN | www.onderwijsgek.nl

Eerste paasdag is ten einde en de weg tussen Schoonebeek en Coevorden is verlaten en donker. Zo donker kan het alleen nog maar in Drenthe zijn.

Geen straatlantaarns, geen schreeuwende reclame en geen gebouwen die verlicht moeten worden. Enkel oude veengronden en zandruggen met Saksische boerderijen.

Net als ik het gaspedaal iets verder wil indrukken, roept mijn vriendin opeens verschrikt dat ze vuur ziet. We zien een fel schijnsel van dansende vlammen middenin het zwarte niets. Het is geen brand, maar een paasvuur. Ik stel haar gerust en we zoeken de eerste zandweg die van de verharde weg naar het vuur leidt.

De vuren zijn hier een traditie die duizenden jaren teruggaat. De voorouders in de steentijd verjoegen hiermee de winter en strooiden de vruchtbare as uit over hun akkers. Jongens smeerden de meisjes in met de grijze as, zo werd er vruchtbaarheid en geluk voor de toekomst afgedwongen bij de goden. Een groot feest voor de hele gemeenschap, de banden werden aangehaald en nieuwe relaties ontstonden.

We zetten de auto weg en lopen naar het spektakel. Het is een drukte van belang. De hele gemeenschap van de verschillende gehuchten uit de buurt heeft zich verzameld rondom de gigantische brandende stapel op een akker.

Kinderen rennen rondjes en slaken kreten. Hun ouders houden een oogje in het zeil, terwijl ze met elkaar staan te praten. Een boer staat tevreden te kijken met een hooivork in de hand. De as van het vuur wordt morgen verspreid over de zwarte aarde van zijn akker. Een groepje jeugd loopt langs met een kratje bier. De meisjes hangen giechelend aan de armen van de jongens. Het vuur maakt heel wat los, er broeit van alles. De winter is verjaagd en de kale akkers zullen snel weer nieuwe oogst gaan voortbrengen. Het donker is overwonnen en een nieuw begin breekt aan.

De vlammen dansen wild en er wordt gelachen. Vuur maakt onze diepste driften en gevoelens los. Zo gaat het al duizenden jaren. Mooi dat ze nog bestaan, die paasvuren.